1 stycznia: Najświętszej Maryi Panny Matki Jezusa (Ósmy dzień oktawy Bożego Narodzenia)

Tekst Ewangelii (*?k* 2,16-21): Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane. Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie [Matki].

«Udali si? te? z po?piechem i znale?li Maryj?, Józefa i Niemowl?, le??ce w ??obie»

Rev. D. Manel VALLS i Serra
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Kościół rozważa z wdzięcznością macierzyństwo Matki Bożej, wzór swego własnego macierzyństwa wobec nas wszystkich. Łukasz ukazuje nam „spotkanie" pasterzy z Niemowlęciem, któremu towarzyszy Maryja Jego Matka oraz Józef. Dyskretna obecność Józefa sugeruje ważną misję stróża wielkiej tajemnicy Bożego Syna. Wszyscy oni, pastuszkowie, Maryja i Józef, i «Niemowlę, leżące w żłobie» (Łk 2,16) są niczym wspaniała ikona adorującego Kościoła.

"Żłóbek": leży w nim położony Jezus, niczym delikatna aluzja Eucharystii. To Maryja go tam ułożyła! Łukasz mówi o „spotkaniu", spotkaniu pasterzy z Jezusem. W rzeczy samej, bez doświadczenia osobistego "spotkania" z Panem nie ma wiary. Tylko owo „spotkanie" – które można wyrazić słowami „zobaczyć na własne oczy", a w pewien sposób także „dotknąć" – czyni pasterzy rzeczywistymi świadkami Dobrej Nowiny, prawdziwymi ewangelizatorami, którzy mogą opowiedzieć «o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu» (Łk 2,17).

Tu wyraźnie ujawnia się pierwszy owoc „spotkania" z Chrystusem: «wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu» (Łk 2,18). Winniśmy prosić o łaskę wzbudzenia tego „zadziwienia", tego zachwytu w tych, do których kierujemy Ewangelię.

Jest także i drugi owoc tego „spotkania": «Pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane» (Łk 2,20). Adoracja Jezusa napełnia ich serca entuzjazmem

do głoszenia tego co słyszeli i widzieli, a przepowiadanie tego co słyszeli i widzieli prowadzi ich do uwielbienia i wysławiania, do wychwalania Pana.

Maryja, nauczycielka kontemplacji – «zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (Łk 2,19) – daje nam Jezusa, którego imię znaczy „Bóg zbawia”. Jego imię to także Pokój. Polecajmy się w naszych sercach temu świętemu i słodkiemu Imieniu i miejmy je często na naszych ustach!

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Cały lud miasta Efezu czekał z niepokojem w oczekiwaniu na postanowienie [Synodu o macierzyństwie Maryi]... Kiedy dowiedziano się, że autor bluźnierstw [Nestoriusz] został pozbawiony władzy, wszyscy jednym głosem zaczęli wychwalać Boga» (Święty Cyryl Aleksandryjski)

- «Jezus jest Synem Bożym i jednocześnie jest synem niewiasty: Maryi. Pochodzi od Niej. Pochodzi od Boga i od Maryi. Dlatego Matka Jezusa może i powinna być nazywana Matką Bożą “Theotokos” (Sobór Efeski, rok 431)» (Benedykt XVI)

- «Sobór Efeski ogłosił w 431 r., że Maryja stała się prawdziwie Matką Bożą przez ludzkie poczęcie Syna Bożego w swoim łonie: Nazywa się Ją Matką Bożą nie dlatego, że Słowo Boże wzięło od Niej swoją Boską naturę, ale dlatego że narodziło się z Niej (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 466)